

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi D. S.,
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn.
III AUa 332/24,
z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 5 marca 2025 r.,

oddala skargę.

Tomasz Demendecki Mirosław Sadowski Grzegorz Pastuszko

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 grudnia 2024 r. D. S. (dalej: „Skarżący”) złożyła skargę na
przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu
pod sygn. III AUa 332/24. Skarżąca wniosła o:

1. Stwierdzenie przewlekłości postępowania w powyższej sprawie;
2. Wydanie zaleceń do niezwłocznego wyznaczenia terminu rozprawy;
3. Przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kwoty 10 000 zł;
4. Zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Poznaniu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Skarżący m. in. wskazała, iż w przedmiotowej sprawie nie dokonano żadnych istotnych czynności, zaś od maja do dnia sporządzenia niniejszej skargi (7 miesięcy) nic się w sprawie nie dzieje.

Odpowiedź na powyższą skargę, złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. W piśmie z dnia 6 lutego 2025 r. wniósł o jej oddalenie.

W uzasadnieniu pisma Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wyjaśnił, że w niniejszej sprawie nie można stwierdzić beczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego. Nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy Skarżącej. Postępowanie w tej sprawie nie jest prowadzone w sposób rozwickły.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niezasadna i zasługiwała na oddalenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawa nie określa terminu, po upływie którego następuje przewlekłość postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że stan taki będzie miał zasadniczo miejsce w przypadku beczynności sądu drugiej instancji w zakresie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, przekraczającej 12 miesięcy (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 67/20; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18). Jednocześnie

należy zaznaczyć, że dla oceny, czy w danej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, znaczenie ma nie tylko sam sztywny upływ czasu, ale wymagają również rozważenia wszystkie okoliczności wpływające na przebieg danego postępowania – w tym również podejmowane przez sąd czynności oraz postępowanie skarżącego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przewlekłość postępowania może nastąpić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2016 r., III SPP 53/15).

W realiach niniejszej sprawy wskazać należy, iż apelacja odwołującej od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 12 lutego 2024 roku w sprawie IV U 3557/23, została wniesiona 19 marca 2024 roku, po czym 25 marca 2024 roku akta sprawy zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. Następnie 27 marca 2024 roku został wylosowany sędzia referent. Odpis apelacji został doręczony pozwanemu w dniu 15 kwietnia 2024 roku, a 6 maja 2024 roku wpłynęła odpowiedź odwołującego na apelację, i niezwłocznie doręczona pełnomocnikowi odwołującej, który nie jest fachowym pełnomocnikiem, w dniu 20 maja 2024 roku. Sędzia referent skierował sprawę do oczekujących na termin rozpoznania apelacji wg. kolejności wpływu, gdyż sprawa nie należy do katalogu spraw pilnych.

W niniejszej sprawie czas oczekiwania na rozpoznanie wyniósł 10 miesięcy, zaś niniejsza sprawa nie stanowi priorytetu w rozpoznawaniu spraw apelacyjnych poza kolejnością wpływu, gdyż odwołująca ma przyznane prawo do emerytury, domaga się natomiast podwyższenia jej wysokości. Ponadto odwołująca nie składała wniosku o przyspieszenie terminu wyznaczenia posiedzenia jawnego w sprawie. W sytuacji kiedy strona złoży taki wniosek i poda istotne powody, sędziowie starają się takie wnioski uwzględniać.

Zdaniem Sądu Najwyższego, na podstawie wyżej wskazanych okoliczności sprawy, nie można stwierdzić bezczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy Skarżącej.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1

ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Tomasz Demendecki Mirosław Sadowski Grzegorz Pastuszko

[SOP]

[r.g.]